Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 10. februára 2021 *

„Odvolanie – Dumping – Dovoz ferosilícia s pôvodom v Rusku – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 11 ods. 9 a 10 – Zamietnutie žiadostí o náhradu zaplateného antidumpingového cla – Vytvorená vývozná cena – Posúdenie dopadu antidumpingového cla na cenu ďalšieho predaja a následné predajné ceny v Európskej únii – Povinnosť uplatniť rovnakú metódu ako pri prešetrovaní, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla – Zmena okolností – Odpočítanie zaplateného antidumpingového cla – Nezvratné dôkazy“

Vo veci C-56/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktoré 25. januára 2019 podala

RFA International LP, so sídlom v Calgary (Kanada), v zastúpení: B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova a E. Borovikov, advokáti, N. Tuominen, avocată, ako aj D. O'Keeffe, solicitor,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne J.-F. Brakeland, A. Demeneix a P. Němečková, neskôr J.-F. Brakeland a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory, A. Arabadžiev, predseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu druhej komory, sudcovia A. Kumin, T. von Danwitz a P. G. Xuereb (spravodajca),

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. júla 2020,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Svojím odvolaním RFA International LP (ďalej len „RFA“) žiada o zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 15. novembra 2018, RFA International/Komisia (T-113/15, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2018:783), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu o úplné alebo čiastočné zrušenie vykonávacích rozhodnutí Komisie C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final a C(2014) 9816 final z 18. decembra 2014 týkajúcich sa žiadosti o vrátenie antidumpingového cla odvedeného z dovozu ferosilícia s pôvodom v Rusku (ďalej len „sporné rozhodnutia“).

Právny rámec

2 Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 37/2014 z 15. januára 2014 (Ú. v. EÚ L 18, 2014, s. 1) (ďalej len „základné nariadenie“), ktoré bolo účinné k dátumu prijatia sporných rozhodnutí, v odôvodnení 17 stanovovalo:

„… Je taktiež vhodné stanoviť, aby pri akomkoľvek opätovnom výpočte dumpingu, ktorý si vyžaduje úpravu vývozných cien, nebolo clo považované za náklady, ktoré vznikli medzi dovozom a ďalším predajom tam, kde sa uvedené clo odráža v cenách výrobkov, ktoré podliehajú opatreniam v Spoločenstve.“

3 Článok 2 tohto nariadenia stanovoval pravidlá upravujúce určenie existencie dumpingu. Jeho odseky 8 a 9 sa týkali vývozných cien a zneli takto:

„8. Vývozná cena je cena skutočne zaplatená alebo obvykle platená za výrobok pri jeho vývoze [pri jeho predaji na vývoz – *neoficiálny preklad*] z krajiny vývozu do Spoločenstva.

9. V prípadoch, keď neexistuje vývozná cena alebo keď existuje podozrenie, že vývozná cena je nespoľahlivá z dôvodu spojenia alebo kompenzačnej dohody medzi vývozcom a dovozcom alebo treťou stranou, možno vývoznú cenu vytvoriť na základe ceny, za ktorú sú dovážané výrobky prvýkrát predané nezávislému kupujúcemu alebo ak výrobky nie sú ďalej predané nezávislému kupujúcemu, alebo nie sú predané v stave, v akom boli dovezené, na ľubovoľnom primeranom základe.

V týchto prípadoch sa vykoná úprava všetkých nákladov vrátane ciel a daní, ktoré vznikli medzi dovozom a ďalším predajom a nahromadeného zisku s cieľom stanovenia spoľahlivej vývoznej ceny na hranici Spoločenstva.

Položky, vo vzťahu ku ktorým sa vykoná úprava, zahŕňajú položky, ktoré obvykle znáša dovozca, ale ktoré zaplatila ľubovoľná strana, buď v Spoločenstve alebo mimo neho, o ktorej vyjde najavo, že je v spojení alebo uzavrela kompenzačnú dohodu s dovozcom alebo vývozcom vrátane obvyklých nákladov na dopravu, poistenie, manipuláciu, nakladanie a pomocných nákladov; ciel, ľubovoľných antidumpingových ciel a ďalších splatných daní v dovážajúcej krajine z dôvodu dovozu alebo predaja tovaru; a primeraného rozpätia na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk.“

4 Článok 2 ods. 10 uvedeného nariadenia vo veci porovnania vývoznej ceny s normálnou hodnotou uvádzal toto:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto

porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. …“

5 Článok 11 ods. 8 toho istého nariadenia upravuje konanie o náhrade vybraného cla. Toto ustanovenie bolo formulované takto:

„Bez ohľadu na odsek 2 môže dovozca požadovať náhradu vybraného cla tam, kde sa preukáže, že dumpingové rozpätie, na základe ktorého bolo cl[o] zaplatené, bolo odstránené alebo znížené na úroveň, ktorá je pod úrovňou cla, ktoré je v platnosti.

Pri požadovaní náhrady antidumpingového cla podá dovozca žiadosť Komisii. …

Žiadosť o náhradu sa považuje za náležite odôvodnenú dôkazmi, ak obsahuje presné informácie o čiastke náhrady antidumpingového cla, na ktorú sa uplatňuje nárok a všetku colnú dokumentáciu, ktorá sa týka výpočtu a platby takejto čiastky. Taktiež obsahuje dôkazy za reprezentatívne obdobie o normálnych hodnotách a vývozných cenách do Spoločenstva v prípade vývozcu alebo výrobcu, na ktorého sa clo vzťahuje. …

Komisia rozhodne, či a do akej miery sa vyhovie žiadosti, alebo môže kedykoľvek rozhodnúť o začatí predbežného preskúmania, pričom informácie a zistenia z tohto preskúmania vykonaného v súlade s ustanoveniami platnými pre tento typ preskúmania sa použijú pri rozhodovaní, či a do akej miery je žiadosť o vrátenie cla oprávnená. …“

6 Podľa článku 11 ods. 9 a 10 základného nariadenia:

„9. Pri všetkých preskúmaniach alebo prešetreniach, ktoré sa týkajú náhrady, uskutočnených podľa tohto článku, použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k clu, pričom sa náležito zohľadní článok 2 a predovšetkým jeho odseky 11 a 12 a článok 17.

10. Pri každom zisťovaní, ktoré sa uskutoční podľa tohto článku, Komisia preskúma spoľahlivosť vývozných cien v súlade s článkom 2. V prípade, že sa rozhodne vytvoriť vývoznú cenu v súlade s článkom 2 ods. 9, vypočíta ju bez akejkoľvek zrážky o čiastku zaplateného antidumpingového cla, ak sa poskytne nezvratný dôkaz, že clo je náležito vyjadrené v maloobchodných cenách [v cenách ďalšieho predaja – *neoficiálny preklad*] a následných predajných cenách v Spoločenstve.“

7 Komisia stanovila usmernenie na uplatňovanie článku 11 ods. 8 základného nariadenia vo svojom oznámení o náhrade antidumpingových ciel (Ú. v. ES C 164, 2014, s. 9).

8 Bod 4.1 písm. b) uvedeného oznámenia s názvom „Vykonávanie článku 11 ods. 10 základného nariadenia“ stanovuje:

„Ak je vývozná cena vytvorená podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia, vypočíta ju Komisia bez odpočítania sumy zaplatených antidumpingových ciel, keď sa poskytne presvedčivý dôkaz, že clo sa náležite premietlo do maloobchodných cien [cien ďalšieho predaja – *neoficiálny preklad*] a cien ďalšieho predaja [následných predajných cien – *neoficiálny preklad*] v Únii. Komisia preskúma, či zvýšenie cien predaja nezávislým zákazníkom Únie medzi pôvodným obdobím a obdobím prešetrovania náhrady zahŕňa antidumpingové clá.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

9 Okolnosti predchádzajúce sporu boli opísané v bodoch 1 až 30 napadnutého rozsudku a možno ich zhrnúť takto.

10 RFA je komanditnou spoločnosťou so sídlom v Kanade. Prostredníctvom svojej švajčiarskej pobočky kupuje, opätovne predáva, dováža a skladuje v Európskej únii ferosilícium s pôvodom v Rusku, ktoré vyrábajú dve sesterské spoločnosti so sídlom v Rusku, konkrétne Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (ďalej len „CHEMK“) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (ďalej len „KF“).

11 Dňa 25. februára 2008 v nadväznosti na sťažnosť podanú Kontaktným výborom odvetvia na výrobu ferozliatin, ktorý je združením európskych výrobcov ferozliatin, prijala Rada Európskej únie nariadenie (ES) č. 172/2008 z 25. februára 2008, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz ferosilícia s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Kazachstane, Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko a Rusku (Ú. v. EÚ L 55, 2008, s. 6). Z dôvodu spojenia existujúceho medzi spoločnosťou RFA a dvomi vyvážajúcimi spoločnosťami uvedenými v predchádzajúcom bode bola vývozná cena do Únie vytvorená v súlade s článkom 2 ods. 9 základného nariadenia.

12 Podľa článku 1 ods. 2 nariadenia č. 172/2008 je sadzba konečného antidumpingového cla uplatniteľná na čistú franko cenu na hranici Spoločenstva pred preclením výrobkov vyrobených spoločnosťami CHEMK a KF 22,7 %.

13 Tieto spoločnosti predložili Všeobecnému súdu návrh na čiastočné zrušenie nariadenia č. 172/2008 v rozsahu, v akom sa ich týka. Žalobu o neplatnosť podanú týmito dvomi spoločnosťami proti tomuto nariadeniu Všeobecný súd zamietol rozsudkom z 25. októbra 2011, CHEMK a KF/Rada (T-190/08, EU:T:2011:618). Odvolanie podané uvedenými spoločnosťami proti tomuto rozsudku Súdny dvor zamietol rozsudkom z 28. novembra 2013, CHEMK a KF/Rada (C-13/12 P, neuverejnený, EU:C:2013:780).

14 V nadväznosti na žiadosť o čiastočné predbežné preskúmanie podanú tými istými spoločnosťami 30. novembra 2009 Rada prijala 16. januára 2012 vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 60/2012, ktorým sa ukončuje čiastočné predbežné preskúmanie antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz ferosilícia s pôvodom okrem iného v Rusku podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 22, 2012, s. 1). Platné antidumpingové opatrenie bolo potvrdené.

15 CHEMK a KF napadli zachovanie úrovne antidumpingového cla zavedenej nariadením č. 172/2008 v tomto vykonávacom nariadení na Všeobecnom súde, ktorý ich žalobu zamietol rozsudkom z 28. apríla 2015, CHEMK a KF/Rada (T-169/12, EU:T:2015:231). Odvolanie podané týmito spoločnosťami proti tomuto rozsudku bolo zamietnuté Súdnym dvorom uznesením z 9. júna 2016, CHEMK a KF/Rada (C-345/15 P, neuverejnené, EU:C:2016:433).

16 V období od 30. júla 2009 do 10. decembra 2010 sa RFA obrátila na Komisiu na základe článku 11 ods. 8 základného nariadenia s prvou sériou žiadostí o vrátenie antidumpingového cla, ktoré zaplatila v období od 7. januára 2009 do 10. decembra 2010 v súvislosti s dovozmi výrobkov spoločností CHEMK a KF. Prešetrovanie náhrady sa vzťahovalo na obdobie od 1. októbra 2008 do 30. septembra 2010. Komisia na účely výpočtu nových dumpingových rozpätí rozdelila toto obdobie na dve časti. Prvá z nich plynula od 1. októbra 2008 do 30. septembra 2009 (ďalej len „prvé obdobie prešetrovania náhrady“), zatiaľ čo druhá časť plynula od 1. októbra 2009 do 30. septembra 2010 (ďalej len „druhé obdobie prešetrovania náhrady“).

17 Rozhodnutiami Komisie C(2012) 5577 final, C(2012) 5585 final, C(2012) 5588 final, C(2012) 5595 final, C(2012) 5596 final, C(2012) 5598 final a C(2012) 5611 final z 10. augusta 2012, ktoré sa týkali žiadostí spoločnosti RFA o vrátenie antidumpingového cla zaplateného z dovozu ferosilícia s pôvodom v Rusku,

táto inštitúcia jednak vyhovela žiadostiam o vrátenie týkajúcim sa prvého obdobia prešetrovania náhrady a jednak zamietla žiadosti týkajúce sa druhého obdobia prešetrovania náhrady. RFA toto zamietnutie napadla na Všeobecnom súde, ktorý žalobu zamietol rozsudkom zo 17. marca 2015, RFA International/Komisia (T-466/12, EU:T:2015:151). Odvolanie, ktoré podala RFA proti tomuto rozsudku, Súdny dvor zamietol rozsudkom zo 4. mája 2017, RFA International/Komisia (C-239/15 P, neuverejnený, EU:C:2017:337).

18 V období od 1. marca 2011 do 26. júna 2013 sa RFA obrátila na Komisiu s druhou sériou žiadostí o vrátenie antidumpingového cla, ktoré zaplatila v období od 1. októbra 2010 do 28. decembra 2012, v súvislosti s dovozmi výrobkov spoločností CHEMK a KF. Prešetrovanie náhrady, ktoré začala Komisia v nadväznosti na túto novú žiadosť, sa týkalo obdobia od 1. októbra 2010 do 31. decembra 2012, ktoré bolo na účely výpočtu nových dumpingových rozpätí rozdelené na dve časti, a to od 1. októbra 2010 do 31. decembra 2011 (ďalej len „tretie obdobie prešetrovania náhrady“) a od 1. januára 2012 do 31. decembra 2012 (ďalej len „štvrté obdobie prešetrovania náhrady“).

19 Dňa 18. decembra 2014 Komisia prijala sporné rozhodnutia. V časti týkajúcej sa vytvorenia vývoznej ceny Komisia najmä zamietla žiadosť podanú zo strany spoločnosti RFA podľa článku 11 ods. 10 základného nariadenia, aby sa od vytvorenej vývoznej ceny neodpočítavalo antidumpingové clo. Dôvody, na ktorých sa toto odmietnutie zakladá, boli Všeobecným súdom v bode 25 napadnutého rozsudku zhrnuté takto:

„Komisia uviedla, že nemohla vyhovieť žiadosti žalobkyne založenej na článku 11 ods. 10 základného nariadenia…, aby antidumpingové clo nebolo odpočítané od ceny prvého ďalšieho predaja nezávislému kupujúcemu v Únii pri výpočte vytvorenej vývoznej ceny. Túto žiadosť žalobkyňa odôvodnila tým, že podľa nej došlo k vyjadreniu tohto cla v tejto predajnej cene, ako to bolo uznané v prípade prvého a druhého obdobia prešetrovania náhrady. Žalobkyňa zdôraznila, že jej ceny, ktoré boli stanovené ako náklady, poistenie a prepravné‘ (‚cif‘), sa zvýšili o 77 % resp. o 102 % medzi obdobím prešetrovania, ktoré viedlo k nariadeniu č. 172/2008, ktoré trvalo od 1. októbra 2005 do 30. septembra 2006, a tretím a štvrtým obdobím prešetrovania náhrady. Pokiaľ ide o ceny ‚zo závodu‘, tie sa medzi obdobím prešetrovania, ktoré viedlo k nariadeniu č. 172/2008 a tretím obdobím prešetrovania náhrady zvýšili o 193 %. Na rozdiel od toho, ako to bolo v prípade prvého a druhého obdobia prešetrovania náhrady, sa však Komisia nedomnievala, že disponuje dôkazmi odôvodňujúcimi vyjadrenie antidumpingového cla v cene ďalšieho predaja nezávislým kupujúcim v Únii. Na jednej strane zdôraznila, že ceny uvádzané žalobkyňou, ktoré boli stanovené ako ceny ‚zo závodu‘, a ‚cif‘, boli práve cenami, ktoré neobsahovali antidumpingové clo, a na druhej strane, že ceny ‚s dodaním clo platené‘ prvého ďalšieho predaja nezávislému kupujúcemu v Únii museli pokryť všetky náklady na vstupe, vrátane antidumpingového cla. Číselné údaje poskytnuté žalobkyňou nie sú v tejto súvislosti presvedčivé, najmä preto, lebo odrážajú priemery, keďže v dôsledku toho nie sú konkrétne spojené s transakciami, v súvislosti s ktorými sa žiadalo vrátenie antidumpingového cla. Pokiaľ ide o tretie obdobie prešetrovania náhrady, Komisia poznamenala, že jeden z výrobcov predával žalobkyni pri určitých predajoch so stratou. Tiež poukázala na nezrovnalosti týkajúce sa nákladov v závislosti od určenia výrobkov. Pokiaľ ide o štvrté obdobie prešetrovania náhrady…, Komisia v bodoch 84 až 85 a 87 sporných rozhodnutí uviedla, že v 99 % prípadov ceny ďalšieho predaja po dovoze do Únie neodrážali antidumpingové clá, pretože nepokrývali všetky náklady vrátane antidumpingového cla. Komisia v tejto súvislosti dodala, že medzi obdobím prešetrovania, ktoré viedlo k nariadeniu č. 172/2008 a tretím obdobím prešetrovania náhrady, sa výrobné náklady výrobkov predávaných spoločnosťami CHEMK a KF v Únii zvýšili o 100 %, pričom táto percentuálna sadzba sa zvýšila na 109 % za štvrté obdobie prešetrovania náhrady.“

20 Vzhľadom na tieto skutočnosti a po vykonaní úprav potrebných na zabezpečenie spravodlivého porovnania medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia, ktorú Komisia na tento účel znížila na úroveň „zo závodu“, táto inštitúcia identifikovala

dumpingové rozpätie vo výške 40,8 % za tretie obdobie prešetrovania náhrady a 42,8 % za štvrté obdobie prešetrovania. Keďže dumpingové rozpätia boli vyššie ako sadzba antidumpingového cla 22,7 % stanovená nariadením č. 172/2008, Komisia zamietla žiadosti odvolateľky o náhradu.

21 Dňa 28. novembra 2012 po uverejnení oznámenia o blížiacom sa uplynutí platnosti antidumpingových opatrení vyplývajúcich z nariadenia č. 172/2008 Kontaktný výbor odvetvia na výrobu ferozliatin požiadal o začatie preskúmania týchto opatrení. Keďže Komisia sa domnievala, že na tento účel boli predložené dostatočné dôkazy, uverejnila 28. februára 2013 oznámenie o začatí preskúmania pred uplynutím platnosti antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz ferosilícia s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Rusku (Ú. v. EÚ C 58, 2013, s. 15). Prešetrovanie týkajúce sa pokračovania alebo opakovaného výskytu dumpingu sa týkalo obdobia od 1. januára do 31. decembra 2012. Posúdenie pravdepodobnosti pokračovania alebo opakovaného výskytu ujmy bolo vykonané s ohľadom na obdobie štyroch rokov od 1. januára 2009 do 31. decembra 2012.

22 Dňa 9. apríla 2014 prijala Komisia vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 360/2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz ferosilícia s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Rusku po preskúmaní pred uplynutím platnosti opatrení podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 107, 2014, s. 13). V tomto vykonávacom nariadení Komisia najmä spresnila, že počas obdobia prešetrovania zodpovedajúceho roku 2012 v 99 % prípadov cena ďalšieho predaja nezávislému kupujúcemu v Únii neodrážala výšku antidumpingového cla a že za týchto podmienok ho bolo potrebné odpočítať z tejto ceny, aby sa dospelo k vytvorenej vývoznej cene. Porovnanie normálnej hodnoty a takto vytvorenej vývoznej ceny vzhľadom na rôzne úpravy na účely uskutočnenia spravodlivého porovnania v súlade s ustanoveniami článku 2 ods. 10 základného nariadenia viedlo Komisiu k záveru o existencii dumpingového rozpätia vyjadreného v percentách z ceny franco hranica Únie pred preclením vo výške 43 % za obdobie prešetrovania týkajúce sa pokračovania alebo opakovaného výskytu dumpingu plynúce od 1. januára do 31. decembra 2012. V dôsledku toho Komisia ponechala antidumpingové clo vo výške 22,7 % uplatniteľné na vývoz výrobkov spoločností CHEMK a KF od nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 172/2008. Žalobu podanú týmito dvoma spoločnosťami proti uvedenému vykonávaciemu nariadeniu Všeobecný súd zamietol rozsudkom z 15. novembra 2018, CHEMK a KF/Komisia (T-487/14, EU:T:2018:792). Tento rozsudok nebol napadnutý odvolaním.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

23 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. marca 2015 podala RFA žalobu o úplné alebo čiastočné zrušenie sporných rozhodnutí, pričom na tento účel uvádzala tri žalobné dôvody. RFA svoje odvolanie zameriava len proti odpovedi Všeobecného súdu na druhý z týchto žalobných dôvodov.

24 Týmto druhým žalobným dôvodom odvolateľka v podstate tvrdila, že Komisia tým, že zmenila metodológiu použitú na posúdenie vyjadrenia antidumpingového cla v cene ďalšieho predaja v Únii bez toho, aby to bolo odôvodnené zmenou okolností, a to tým, že stanovila tieto ceny s prihliadnutím na výrobné náklady ferosilícia v Rusku, tak ako boli zistené v čase tretieho a štvrtého obdobia prešetrovania náhrady, namiesto toho, aby ich analyzovala z hľadiska ceny ďalšieho predaja v Únii, tak ako boli zistené pri predchádzajúcich prešetrovaniach a najmä počas opätovného predbežného preskúmania, ktoré viedlo k vykonávaciemu nariadeniu č. 60/2012, porušila článok 11 ods. 9 a 10 základného nariadenia. Podľa spoločnosti RFA uplatnenie tej istej metódy, ako bola metóda použitá pri tomto predbežnom preskúmaní, malo viesť Komisiu v rámci výpočtu vytvorenej vývoznej ceny k tomu, aby neodpočítala antidumpingové clo zaplatené počas tretieho a štvrtého obdobia prešetrovania náhrady ceny prvého ďalšieho predaja nezávislému kupujúcemu v Únii, keďže uvedené clo sa v celom rozsahu odrazilo na cenách uvedených vyššie.

25 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu v celom rozsahu a uložil spoločnosti RFA povinnosť nahradiť trovy konania. V rámci svojho posúdenia druhého žalobného dôvodu najmä uviedol:

„69 … Pokiaľ ide o uplatnenie článku 11 ods. 10 základného nariadenia, je opodstatnené, aby v prípade významnej zmeny nákladov na výrobu predmetných výrobkov medzi obdobím prešetrovania, ktoré bolo zohľadnené predtým, a novým obdobím prešetrovania Komisia pri určovaní, či je antidumpingové clo náležite vyjadrené v cenách ďalšieho predaja týchto výrobkov v Únii počas tohto posledného uvedeného obdobia, nevzala do úvahy ceny ďalšieho predaja uplatňované počas prvého z týchto období, ale náklady zistené počas nového obdobia prešetrovania. Uvedené úvahy sa uplatnia, aj keď možno konštatovať, že došlo k zmene metódy v porovnaní s metódou použitou v rámci predchádzajúceho prešetrovania, ako to je v prejednávanom prípade napriek tomu, čo Komisia v prvom rade uvádza v sporných rozhodnutiach…

70 Uvedená prax má za cieľ zabezpečiť spoľahlivosť analýzy pri porovnaní zložitých situácií z ekonomického hľadiska s cieľom nielen preukázať dôvodnosť prijatých opatrení na základe antidumpingovej právnej úpravy, ale tiež zabezpečiť medzi hospodárskymi subjektmi, ktorým môžu byť tieto opatrenia určené, dodržiavanie všeobecnej zásady rovnosti zaobchádzania patriacej do práva Únie. Hoci zabezpečenie spoľahlivosti porovnania situácie medzi dvoma obdobiami v ekonomickej analýze v zásade odôvodňuje, aby bola použitá rovnaká metóda, to neplatí v prípade, keď sa príslušné parametre dostatočne zmenili na to, aby uplatnenie metódy použitej v minulosti nemohlo poskytnúť spoľahlivý výsledok, v prejednávanej veci na vykonanie posúdenia, či antidumpingové clo bolo, alebo nebolo náležite vyjadrené v cenách ďalšieho predaja a následných predajných cenách v Únii (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 18. septembra 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, body 50 a 59). Ako uvádza Komisia, hoci sa výrobné náklady výrazne zvýšili v období medzi dvomi porovnávanými obdobiami, zvýšenie cien ďalšieho predaja v Únii, a to ani výrazné, nevyhnutne nezaručuje, že antidumpingové clo bolo náležite zohľadnené, t. j. zohľadnené v plnom rozsahu, pri stanovovaní týchto cien. Výrobné náklady sa mohli zvýšiť viac ako ceny. V tomto prípade napriek tomu, že nové ceny sú vyššie ako pôvodné ceny zvýšené o antidumpingové clá, dotknuté osoby riadne nezohľadňujú antidumpingové clo vzhľadom na vývoj svojich výrobných nákladov.

71 Tvrdenia, ktoré uvádza žalobkyňa v prejednávanej veci, nespochybňujú uvedenú analýzu. V prvom rade v rozpore s tým, čo v podstate tvrdí žalobkyňa, z článku 11 ods. 10 základného nariadenia vôbec nevyplýva – v rozsahu, v akom sa týka otázky, či ‚clo je náležito vyjadrené v [cenách ďalšieho predaja]‘ –, že len ekvivalent antidumpingového cla by sa mal začleniť do novej ceny ďalšieho predaja popri pôvodne uplatňovanej cene ďalšieho predaja, aby bolo možné dosiahnuť pozitívnu odozvu. Dodatočné clo v porovnaní s bežnými nákladmi, ktoré vzniknú, je totiž ‚náležite vyjadrené‘ len v prípade, ak sa pripočíta k týmto ďalším nákladom. Pokiaľ sa tieto ďalšie náklady zvýšia, ale ceny ďalšieho predaja sa zvýšia menej, v skutočnosti sa totiž clo pripočíta len čiastočne alebo sa vôbec nepripočíta k týmto ďalším nákladom, aj keď sa ekvivalent cla pripočítal k pôvodne používanej cene ďalšieho predaja. Časť oznámenia Komisie o náhrade antidumpingových ciel… nie je v žiadnom prípade v rozpore s touto analýzou. Rovnako to platí aj pre rozsudok z 18. novembra 2015, Einhell Germany a i./Komisia (T-73/12, EU:T:2015:865), na ktorý poukázala žalobkyňa. Konkrétne bod 155 tohto rozsudku, vykladaný vo svojom kontexte, uvádza, že aj iná metóda ako porovnanie medzi cenami ďalšieho predaja uplatňovanými v Únii pred zavedením antidumpingových ciel a po ich zavedení môže byť vhodná na určenie toho, či tieto clá sú, alebo nie sú vyjadrené v nových cenách ďalšieho predaja v Únii.

72 Pokiaľ ide o konkrétne okolnosti prejednávaného prípadu, čo sa týka štvrtého obdobia prešetrovania náhrady, ktoré zodpovedá roku 2012, je potrebné uviesť, že v sporných rozhodnutiach, napríklad v odôvodnení 85 rozhodnutia C(2014) 9805 final, Komisia uviedla, že došlo k výraznému zvýšeniu výrobných nákladov v porovnaní s obdobím pôvodného prešetrovania o 109 %, pričom žalobkyňa to z vecného hľadiska nespochybnila, najmä v tomto konaní. Za týchto

okolností na určenie toho, či antidumpingové clo bolo náležite vyjadrené v cenách ďalšieho predaja v Únii, ktoré uplatňovala žalobkyňa v mene spoločností CHEMK a KF počas štvrtého obdobia prešetrovania náhrady, bolo opodstatnené, že Komisia vzala do úvahy výrobné náklady zistené v roku 2012 namiesto cien ďalšieho predaja uplatňovaných počas pôvodného prešetrovania.

73 Pritom v situácii, v ktorej – ako Komisia uviedla v sporných rozhodnutiach, napríklad v odôvodnení 84 rozhodnutia C(2014) 9805 final – ceny ďalšieho predaja len v 1 % prípadov pokrývajú výrobné náklady vrátane antidumpingového cla, ani zďaleka nie je preukázané, že toto clo bolo skutočne náležite vyjadrené v cenách.

74 Dokonca aj zvýšenie cien ďalšieho predaja o viac než 100 % medzi obdobím pôvodného prešetrovania a štvrtým obdobím prešetrovania náhrady, na ktoré poukazuje žalobkyňa, nestačí na preukázanie, že antidumpingové clo bolo v plnom rozsahu vyjadrené v cenách počas druhého z týchto období. Stačí totiž, ako sa v podstate uvádza v bode 70 vyššie, že výrobné náklady vzrástli viac než uplatňované ceny, aby tieto ceny riadne neodrážali antidumpingové clo vzhľadom na vývoj výrobných nákladov. To sa *a priori* preukázalo na základe skutočnosti, na ktorú poukazuje Komisia, že v 99 % prípadov neboli výrobné náklady vrátane antidumpingového cla pokryté cenami ďalšieho predaja v Únii v roku 2012.

75 Komisia teda správne odpočítala antidumpingové clo od ceny ďalšieho predaja prvému nezávislému kupujúcemu v Únii, aby vypočítala vytvorenú vývoznú cenu, pokiaľ ide o štvrté obdobie prešetrovania náhrady, keďže sa nepreukázalo, že antidumpingové clo bolo náležite vyjadrené v prvej z týchto cien.

…

77 Komisia však správne tvrdí, ako uvádza v sporných rozhodnutiach, napríklad v odôvodnení 78 rozhodnutia C(2014) 9805 final, že analýza cien ďalšieho predaja v Únii s cieľom určiť, do akej miery tieto ceny vyjadrujú antidumpingové clo, sa musí vykonať na úrovni obchodovania po zaplatení tohto cla, teda prirodzene na úrovni obchodovania, na ktorej cena zohľadňuje dodatočné náklady v porovnaní s nákladmi zohľadnenými na úrovni cien ‚zo závodu' alebo ‚cif'. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že ak je v základnom nariadení stanovené, že určité ceny sa upravia na inej úrovni obchodovania, než je úroveň, na ktorej sa uplatňujú, cieľom tejto úpravy je zaručiť spravodlivé porovnanie cien, ktoré nevyhnutne nevyjadrujú tie isté plnenia. Článok 2 ods. 10 písm. d) základného nariadenia… tak stanovuje, že spravodlivé porovnanie vývoznej ceny a normálnej hodnoty si môže vyžadovať úpravy, ktoré zohľadnia rozdiely v úrovniach obchodovania, na ktorých sa tieto ceny uplatňujú. To však neplatí v prípade, ak sa majú posúdiť len ceny ďalšieho predaja v Únii v kontexte článku 11 ods. 10 základného nariadenia, ktorý nestanovuje také úpravy. Okrem toho, keďže je opodstatnené, aby Komisia na účely uplatňovania uvedeného ustanovenia v určitých situáciách, ako je prejednávaná situácia, analyzovala ceny ďalšieho predaja s prihliadnutím na všetky náklady vynaložené pred týmto ďalším predajom…, analýza cien stanovených na úrovni cien ‚zo závodu' alebo ‚cif', aj keby sa k týmto cenám umelo pripočítalo antidumpingové clo, k čomu došlo podľa názoru žalobkyne, teda bez zohľadnenia určitých nákladov vynaložených pred týmto ďalším predajom, by nebola koherentná. V týchto situáciách navyše nie je potrebné vykonať porovnanie cien ďalšieho predaja v Únii medzi dvoma nadväzujúcimi obdobiami, ktoré môže byť – tak ako v prejednávanej veci – ovplyvnené časovou nejednotnosťou úrovní obchodovania, na ktorých ich dovozcovia predmetných výrobkov vyfakturovali prvým nezávislým kupujúcim v Únii. Naopak je nevyhnutné overiť, či dôkazy predložené dotknutým dovozcom preukazujú, že cena, ktorú títo kupujúci skutočne zaplatili počas posudzovaného obdobia, náležite vyjadruje antidumpingové clo. V tejto súvislosti bolo v sporných rozhodnutiach uvedené – pričom žalobkyňa to nespochybnila –, že počas uvedeného obdobia žalobkyňa predávala prevažne výrobky na základe ceny ‚s dodaním clo platené', teda vrátane všetkých nákladov, ktoré vzniknú pred dodaním, čo mohlo uľahčiť uvedené porovnanie.

78 Žalobkyňa teda nemohla prostredníctvom vývoja cien uplatňovaných na úrovni cien ‚zo závodu' alebo ‚cif', aj keby boli zvýšené o antidumpingové clo, preukázať, že počas tretieho obdobia prešetrovania náhrady zohľadnila antidumpingové clo vo svojich cenách ďalšieho predaja v Únii. Žalobkyňa mala predložiť dôkazy, ktoré by preukázali, že ceny ‚s dodaním clo platené', ktoré uplatňovala počas uvedeného obdobia, zahŕňali všetky náklady, ktoré jej vznikli na uvedenej úrovni v súvislosti s predmetnými výrobkami, vrátane antidumpingového cla, čo nebola schopná urobiť. Komisia teda správne odpočítala antidumpingové clo od ceny ďalšieho predaja prvému nezávislému kupujúcemu v Únii, aby vypočítala vytvorenú vývoznú cenu, pokiaľ ide o tretie obdobie prešetrovania náhrady, keďže sa nepreukázalo, že antidumpingové clo bolo náležite vyjadrené v prvej z týchto cien. Preto nie je potrebné skúmať tvrdenia, ktoré uviedli účastníci konania, týkajúce sa spoľahlivosti alebo spôsobu výpočtu uvedených cien ‚zo závodu' alebo ‚cif'. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne uvedeného v replike, že dokonca aj z porovnania cien ďalšieho predaja na úrovni ‚s dodaním clo platené' by vyplynul výsledok, ktorý mal viesť k čiastočnej náhrade cla, treba uviesť, že toto tvrdenie v každom prípade nie je dostatočne odôvodnené na to, aby bolo možné vziať ho do úvahy v rámci skúmania zákonnosti sporných rozhodnutí (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. marca 2015, RFA International/Komisia, T-466/12, EU:C:2015:151, bod 44 a citovanú judikatúru).

79 Z vyššie uvedeného vyplýva, že druhý žalobný dôvod žalobkyne, založený na porušení článku 11 ods. 9 a 10 základného nariadenia pri výpočte vývoznej ceny, je tiež nedôvodný."

Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore

26 RFA navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– rozhodol s konečnou platnosťou vo veci, pokiaľ to stav konania umožňuje,

– subsidiárne vrátil vec na opätovné rozhodnutie Všeobecnému súdu a

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené v rámci konaní pred Súdnym dvorom a pred Všeobecným súdom.

27 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie ako nedôvodné a

– uložil spoločnosti RFA povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

28 Na podporu svojho odvolania RFA uvádza dva odvolacie dôvody. Svojím prvým odvolacím dôvodom, ktorý sa týka bodov 69 až 71 napadnutého rozsudku, vytýka Všeobecnému súdu, že tento rozsudok nedostatočne odôvodnil, uviedol vecne nesprávne skutkové zistenia a vykonal nesprávny výklad článku 11 ods. 9 základného nariadenia. Svojím druhým odvolacím dôvodom, ktorý sa týka bodov 72 až 75, 77 a 78 napadnutého rozsudku, odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 11 ods. 10 tohto nariadenia.

O prvom odvolacom dôvode

29 Prvý odvolací dôvod má dve časti. Prvou časťou tohto odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, keďže Všeobecný súd neodpovedal na jej tvrdenie týkajúce sa neexistencie zmeny okolností. Druhou časťou tohto odvolacieho dôvodu odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že uviedol vecne nesprávne skutkové zistenia a dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia v rámci svojho výkladu článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

– *Argumentácia účastníkov konania*

30 V prvej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu RFA vytýka Všeobecnému súdu, že porušil svoju povinnosť odôvodnenia tým, že na jednej strane postupom, keď v bodoch 69 až 71 napadnutého rozsudku zhrnul dôvody uvedené odvolateľkou v súvislosti s porušením článku 11 ods. 9 základného nariadenia Komisiou, opomenul zaoberať sa tvrdením týkajúcim sa neexistencie zmeny okolností v zmysle tohto ustanovenia.

31 Na druhej strane sa odvolateľka domnieva, že Všeobecný súd vzhľadom na požiadavky článku 36 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie z právneho hľadiska dostatočne nevysvetlil dôvody, pre ktoré dospel k záveru týkajúcemu sa článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

32 Komisia sa domnieva, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je nedôvodná.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

33 Podľa ustálenej judikatúry povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorú má Všeobecný súd podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, mu neukladá povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov sporu. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, ak umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi prijatého rozhodnutia, a Súdnemu dvoru poskytne dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie jeho súdneho preskúmania (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. júna 2016, Komisia/McBride a i., C-361/14 P, EU:C:2016:434, bod 61, ako aj z 25. októbra 2017, PPG a SNF/ECHA, C-650/15 P, EU:C:2017:802, bod 44).

34 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Všeobecný súd sa tým, že v bodoch 69 až 71 napadnutého rozsudku odkázal na významné zvýšenie výrobných nákladov ferosilícia v Rusku, ku ktorému došlo medzi dvoma posudzovanými obdobiami prešetrovania, sa zaoberal tvrdením týkajúcim sa zmeny okolností.

35 Okrem toho najmä v bodoch 69 a 70 napadnutého rozsudku zdôraznil dôvody, na ktorých sa zakladá záver, ku ktorému dospel v súvislosti s článkom 11 ods. 9 základného nariadenia. Na jednej strane totiž Všeobecný súd s odkazom na článok 11 ods. 10 tohto nariadenia v prvej vete bodu 69 uvedeného rozsudku rozhodol, že v prípade významnej zmeny nákladov na výrobu predmetných výrobkov medzi obdobím prešetrovania, ktoré bolo zohľadnené predtým, a novým obdobím prešetrovania, bolo opodstatnené, aby Komisia pri určovaní, či je antidumpingové clo náležite vyjadrené v cenách ďalšieho predaja v Únii počas tohto posledného uvedeného obdobia, nevzala do úvahy ceny ďalšieho predaja uplatňované počas prvého z týchto období, ale náklady zistené počas nového obdobia prešetrovania. Na druhej strane Všeobecný súd pri tom, ako implicitne odpovedal na argumentáciu odvolateľky založenú na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia, v druhej vete bodu 69 napadnutého rozsudku, rozhodol, že „uvedené úvahy sa uplatnia, aj keď možno konštatovať, že došlo k zmene metódy v porovnaní s metódou použitou v rámci predchádzajúceho prešetrovania, ako to je

v prejednávanom prípade napriek tomu, čo Komisia v prvom rade uvádza v sporných rozhodnutiach“. Na tento účel v bode 70 uvedeného rozsudku uviedol dôvody, pre ktoré bola zmena metódy v každom prípade odôvodnená.

36 Za týchto podmienok treba konštatovať, že hoci je pravda, že tvrdenia odvolateľky boli v napadnutom rozsudku preskúmané stručne, nič to nemení na tom, že odôvodnenie Všeobecného súdu je jasné a umožňuje tak Súdnemu dvoru vykonať súdne preskúmanie, ako aj odvolateľke oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd implicitne zamietol jej tvrdenie, podľa ktorého medzi dvomi posudzovanými obdobiami nedošlo k žiadnej zmene okolností, ktorá by mohla odôvodniť zmenu metódy na základe článku 11 ods. 9 základného nariadenia. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd tak splnil svoju povinnosť odôvodnenia.

37 Tento záver nemôže spochybniť ani okolnosť, že RFA nesúhlasí s analýzou, ktorú vykonal Všeobecný súd v bodoch 69 až 71 napadnutého rozsudku. Táto okolnosť totiž nemôže preukázať existenciu nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku, keďže takýto nesúlad sa týka dôvodnosti tejto analýzy (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. apríla 2016, KS Sports/EUIPO, C-480/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:266, bod 47 a citovanú judikatúru).

38 Podľa ustálenej judikatúry výhrady a tvrdenia, ktoré popierajú dôvodnosť aktu, sú irelevantné v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júna 2015, Ipatau/Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 37 a citovanú judikatúru).

39 Vzhľadom na vyššie uvedené je prvú časť prvého odvolacieho dôvodu potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri výklade článku 11 ods. 9 základného nariadenia a vecne nesprávnych skutkových zisteniach

– *Argumentácia účastníkov konania*

40 V druhej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu RFA tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 69 až 71 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 11 ods. 9 základného nariadenia a okrem toho dospel k vecne nesprávnym skutkovým zisteniam.

41 V prvom rade odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že sa nesprávne domnieval, že Komisia bola oprávnená vykonať posúdenie vyjadrenia antidumpingového cla v cene ďalšieho predaja v Únii nie vzhľadom na cenu ďalšieho predaja identifikovanú v rámci predchádzajúcich prešetrovaní, a to najmä vzhľadom na prešetrovanie, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 172/2008, a predchádzajúce prešetrovania týkajúce sa tých istých opatrení, ale vzhľadom na výrobné náklady ferosilícia v Rusku. Komisia tým neuplatnila rovnakú metódu, ako bola tá, ktorá bola použitá predtým, bez toho, aby to bolo odôvodnené zmenou okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

42 V tejto súvislosti RFA spresňuje, že v prejednávanej veci nedošlo k žiadnej zmene okolností, ktorá by mohla odôvodniť upustenie od predtým použitej metódy. Zmena uvádzaná Všeobecným súdom v bodoch 69 až 71 napadnutého rozsudku spojená so zvýšením výrobných nákladov ferosilícia v Rusku o viac ako 100 % totiž existovala a Komisii už bola známa počas predchádzajúcich prešetrovaní vykonaných v rokoch 2008 až 2010.

43 V tejto súvislosti odvolateľka na jednej strane tvrdí, že Všeobecný súd tým, že vychádzal z predpokladu uvedeného Komisiou, podľa ktorého k zvýšeniu výrobných nákladov predmetného výrobku došlo až v treťom a štvrtom období prešetrovania náhrady, formuloval v sporných bodoch napadnutého rozsudku vecne nesprávne skutkové zistenia. Tieto nesprávne skutkové zistenia však viedli

k nesprávnym právnym posúdeniam, ktoré boli v rozpore s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej ak by údajné okolnosti existovali už počas predchádzajúcich vyšetrovaní, nedošlo by k zmene okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia (rozsudok z 3. mája 2018, Distillerie Bonollo a i./Rada, T-431/12, EU:T:2018:251).

44 Na druhej strane odvolateľka vo svojej replike uvádza, že Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti, keď dospel k záveru, že k zvýšeniu výrobných nákladov, na ktoré sa odvoláva Komisia, došlo až v treťom a štvrtom období prešetrovania náhrady pred prijatím sporných rozhodnutí, hoci k tomuto zvýšeniu došlo už počas prešetrovaní, ktoré sa uskutočnili v rokoch 2008 až 2010.

45 Po druhé odvolateľka Všeobecnému súdu v podstate vytýka, že nekonštatoval, že Komisia nesplnila požiadavky dôkazného bremena, ktoré jej prislúcha na základe judikatúry týkajúcej sa článku 11 ods. 9 základného nariadenia (rozsudok z 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, C-15/12 P, EU:C:2013:572, body 17 a 18), keďže prikročila k zmene metódy bez toho, aby preukázala, že došlo k zmene okolností.

46 Po tretie odvolateľka v podstate tvrdí, že z dôvodov uvedených Všeobecným súdom v bode 70 napadnutého rozsudku vyplýva, že zmena metódy, ku ktorej takto došlo, bola odôvodnená okolnosťou, že nová metóda uplatnená Komisiou v rámci tretieho a štvrtého obdobia prešetrovania náhrady bola „vhodnejšia“. Všeobecný súd tým porušil judikatúru, podľa ktorej na odôvodnenie zmeny metódy nestačí, aby bola nová metóda vhodnejšia ako predchádzajúca, ak je predchádzajúca v súlade s článkom 2 základného nariadenia (rozsudok z 8. júla 2008, Huvis/Rada, T-221/05, neuverejnený, EU:T:2008:258, bod 50).

47 Odvolateľka okrem toho kritizuje konštatovanie Všeobecného súdu v tom istom bode 70 napadnutého rozsudku, podľa ktorého zmena metódy zabezpečuje tak spoľahlivosť analýzy pri porovnaní zložitých situácií z ekonomického hľadiska, ako aj rovnosť zaobchádzania s hospodárskymi subjektmi, ktoré môžu byť predmetom tých istých opatrení.

48 Po štvrté RFA spochybňuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého článok 11 ods. 9 základného nariadenia nie je v prejednávanej veci uplatniteľný vzhľadom na skutočnosť, že otázka prípadného odpočítania zaplateného antidumpingového cla od vývoznej ceny nemohla vzniknúť v rámci pôvodného prešetrovania, ktoré viedlo k nariadeniu č. 172/2008.

49 Podľa odvolateľky je toto tvrdenie Komisie skutkovo, ako aj právne nesprávne.

50 Túto úvahu zo skutkového hľadiska potvrdzuje samotný predmet tohto odvolania v rozsahu, v akom sa netýka vytvorenia vývoznej ceny, ako aj výkladu Komisie, ale zmeny metódy, ku ktorej došlo, pokiaľ ide o výpočet dumpingového rozpätia, medzi pôvodným prešetrovaním, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 172/2008, a tretím a štvrtým obdobím prešetrovania náhrady.

51 Z právneho hľadiska odvolateľka na jednej strane tvrdí, že ak by sa malo prijať tvrdenie Komisie, malo by to za následok, že článok 11 ods. 9 základného nariadenia by bol zbavený účinku, keďže by nikdy neexistovalo pôvodné prešetrovanie s vytvorenou vývoznou cenou, pri výpočte ktorej by sa malo zohľadniť zaplatené antidumpingové clo. Na druhej strane je zamaskovanie pokusu Komisie o nahradenie odôvodnenia tiež z právneho hľadiska nesprávne, keďže ani Komisia, či už v rámci správneho konania, ktoré predchádzalo prijatiu sporných rozhodnutí, alebo ešte počas konania pred Všeobecným súdom, ani Všeobecný súd nijako nenaznačili, že by sa toto ustanovenie v prejednávanej veci neuplatňovalo.

52 Komisia sa domnieva, že druhú časť prvého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako čiastočne neprípustnú a čiastočne neúčinnú alebo v každom prípade ako nedôvodnú.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

53 Podľa znenia článku 11 ods. 9 základného nariadenia pri všetkých preskúmaniach alebo prešetreniach, Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, musí použiť tú istú metodiku ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla, pričom sa náležite zohľadní najmä článok 2 tohto nariadenia.

54 Podľa judikatúry Súdneho dvora výnimka umožňujúca inštitúciám uplatniť v rámci konania o preskúmaní metódu odlišnú od tej, ktorá bola použitá pri pôvodnom prešetrovaní, v prípade, že sa okolnosti zmenili, musí byť predmetom reštriktívneho výkladu, keďže akákoľvek odchýlka alebo výnimka zo všeobecného pravidla sa musí vykladať reštriktívne (rozsudok z 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 17 a citovaná judikatúra).

55 V tomto ohľade treba uviesť, že dôkazné bremeno nesú inštitúcie, ktoré na to, aby mohli v konaní o preskúmaní uplatniť inú metódu než uplatnili v pôvodnom prešetrovaní, musia preukázať, že okolnosti sa zmenili (rozsudok z 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 18).

56 Požiadavka reštriktívneho výkladu však nemôže inštitúciám umožniť vykladať a uplatňovať toto ustanovenie spôsobom nezlučiteľným s jeho znením a účelom (rozsudok z 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 19 a citovaná judikatúra).

57 V prejednávanej veci treba konštatovať, že rozdiel v prístupe Komisie, tak ako bol potvrdený Všeobecným súdom v prvej vete bodu 69 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „je opodstatnené, aby v prípade významnej zmeny nákladov na výrobu predmetných výrobkov medzi obdobím prešetrovania, ktoré bolo zohľadnené predtým, a novým obdobím prešetrovania Komisia pri určovaní, či je antidumpingové clo náležite vyjadrené v cenách ďalšieho predaja týchto výrobkov v Únii počas tohto posledného uvedeného obdobia, nevzala do úvahy ceny ďalšieho predaja uplatňované počas prvého z týchto období, ale náklady zistené počas nového obdobia prešetrovania“ vychádza nie zo „zmeny metodológie“ v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia, ale z jednoduchej aktualizácie parametra týkajúceho sa nákladov na výrobu predmetných výrobkov.

58 V tejto súvislosti treba okrem iného zdôrazniť, že Komisia poskytla spresnenia týkajúce sa tohto rozdielu v posúdení vyjadrenia antidumpingového cla v cene ďalšieho predaja v Únii v odpovedi na písomné otázky, ktoré jej boli zaslané Súdnym dvorom v rámci tohto konania. Uviedla:

„V závislosti od konkrétnych okolností každého prípadu existuje viacero možných porovnávacích bodov na účely posúdenia, či zvýšenie predajných cien nezávislým zákazníkom v Únii zahŕňa zaplatené antidumpingové clo.

Ak sa skutková situácia nelíši od situácie, ktorá existovala počas pôvodného obdobia prešetrovania, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla, prvá etapa spočíva v obmedzení porovnania cien ďalšieho predaja (a následného predaja) z obdobia prešetrovania náhrady s cenami v pôvodnom období prešetrovania. Toto porovnanie medzi dvoma príjmami počas rôznych období je však dostatočné len vtedy, ak ostatné faktory, ktoré môžu ovplyvniť úroveň cien, ostali rovnaké iba počas pôvodného obdobia prešetrovania, pretože ceny sa mohli znížiť alebo zvýšiť nezávisle od zavedenia antidumpingového cla.

V dôsledku toho možno druhú etapu, ktorá je založená na porovnaní nákladov, vyžadovať najmä vtedy, keď sa prešetrovanie týkajúce sa náhrady alebo predbežného preskúmania uskutoční dlho po pôvodnom zavedení antidumpingových ciel. V takom prípade sa totiž ceny ďalšieho predaja mohli zmeniť z dôvodu externých faktorov (ako je zmena vývozných nákladov, zvýšenie alebo zníženie cien

surovín, fluktuácia cien spôsobená napríklad sezónnosťou). … V prípadoch, keď cenu ďalšieho predaja ovplyvnili iné faktory, je potrebné rozlišovať medzi týmito inými faktormi a možným dopadom antidumpingového cla s cieľom určiť, či takéto clo je skutočne ‚vyjadrené' v cene ďalšieho predaja."

59 Z toho vyplýva, že samotnú aktualizáciu parametra týkajúceho sa nákladov na výrobu predmetných výrobkov vykonanú Komisiou z dôvodu významného zvýšenia týchto nákladov, ku ktorému došlo medzi prešetrovaním, ktoré viedlo k nariadeniu č. 172/2008, a tretím a štvrtým obdobím prešetrovania náhrady, ktoré predchádzali prijatiu sporných rozhodnutí, nemožno považovať za zmenu metódy v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

60 Všeobecný súd sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 69 napadnutého rozsudku konštatoval, že v porovnaní s tým, čo sa uskutočnilo v rámci predchádzajúceho prešetrovania, došlo k zmene metódy.

61 Treba však pripomenúť, že ak odôvodnenie rozhodnutia Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu zdá byť dôvodná z iných právnych dôvodov, takéto porušenie nemôže viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia a treba vykonať zmenu odôvodnenia (rozsudok z 26. júla 2017, Rada//LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 75).

62 V tomto prípade je to tak. Ako vyplýva z bodov 57 až 59 tohto rozsudku, rovnaká metóda v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia sa uplatnila pri dotknutých prešetrovaniach, takže Všeobecný súd v bode 79 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že žalobný dôvod založený na porušení tohto ustanovenia sa musí zamietnuť.

63 Ostatné tvrdenia uvedené odvolateľkou v rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu, ktoré všetky smerujú k spochybneniu posúdení Všeobecného súdu týkajúcich sa odôvodnenosti údajnej zmeny metódy, ktorú Komisia uplatnila v sporných rozhodnutiach, sú tiež neúčinné z dôvodov uvedených v bodoch 57 až 59 tohto rozsudku.

64 Vzhľadom na vyššie uvedené je druhú časť prvého odvolacieho dôvodu potrebné zamietnuť ako nedôvodnú. V dôsledku tohto treba prvý odvolací dôvod zamietnuť v celom jeho rozsahu.

O druhom odvolacom dôvode

65 Druhý odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 11 ods. 10 základného nariadenia sa skladá z dvoch častí. Prvou časťou tohto odvolacieho dôvodu odvolateľka kritizuje Všeobecný súd v rozsahu, v akom v rámci stanovenia nových vývozných cien uplatnil nesprávne právne kritérium, podľa ktorého tieto ceny mali zahŕňať nielen antidumpingové clo, ale aj celkové výrobné náklady predmetných výrobkov. V druhej časti uvedeného odvolacieho dôvodu odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že sa domnieval, že na základe takto vypracovaného kritéria možno predložiť dôkaz o vyjadrení antidumpingového cla vo vývoznej cene len prostredníctvom údajov týkajúcich sa cien „s dodaním clo platené".

O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu založenej na tom, že Všeobecný súd pri stanovení nových vývozných cien uplatnil nesprávne právne kritérium

– Argumentácia účastníkov konania

66 V prvej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu RFA tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 72 až 75 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 11 ods. 10 základného nariadenia v rozsahu, v akom sa domnieval, že antidumpingové clo, ktoré zaplatila počas

tretieho a štvrtého obdobia prešetrovania náhrady, nebolo náležite vyjadrené v cene ďalšieho predaja a následných predajných cenách v Únii, keďže vývozné ceny nepokrývali všetky náklady na výrobu predmetných výrobkov.

67 Záver, ktorý Všeobecný súd vyvodil v uvedených bodoch, je z právneho hľadiska nesprávny, keďže nie je podložený ani relevantnými ustanoveniami základného nariadenia, konkrétne odôvodnením 17 a článkom 11 ods. 10 tohto nariadenia, ani bodom 4.1 písm. b) oznámenia Komisie o náhrade antidumpingových ciel, ani rozhodovacou praxou Komisie.

68 Podľa odvolateľky článok 11 ods. 10 základného nariadenia vyžaduje len to, aby účastník, ktorý žiada o vrátenie, predložil nezvratné dôkazy, podľa ktorých bolo antidumpingové clo náležite vyjadrené v cenách ďalšieho predaja a následných predajných cenách v Únii. Táto požiadavka by bola splnená, ak by sa mohlo preukázať, že ceny ďalšieho predaja a následné predajné ceny v Únii dostatočne vzrástli v porovnaní s cenami zistenými počas pôvodného obdobia prešetrovania. Takéto zvýšenie totiž odráža skutočnosť, že tieto ceny zahŕňajú antidumpingové clá.

69 Komisia sa domnieva, že prvá časť druhého odvolacieho dôvodu je sčasti neprípustná a sčasti neúčinná a v každom prípade nedôvodná.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

70 Podľa znenia článku 11 ods. 8 prvého pododseku základného nariadenia môže dovozca požadovať náhradu vybraného cla, pokiaľ môže preukázať, že dumpingové rozpätie, na základe ktorého bolo clo zaplatené, bolo odstránené alebo znížené na úroveň, ktorá je pod úrovňou cla, ktoré je v platnosti.

71 V článku 11 ods. 10 tohto nariadenia normotvorca Únie stanovil možnosť v rámci vytvorenia vývoznej ceny v zmysle článku 2 ods. 9 uvedeného nariadenia neodpočítavať od tejto ceny čiastku zodpovedajúcu zaplatenému antidumpingovému clu, „ak sa poskytne nezvratný dôkaz, že [táto čiastka] je náležito vyjadren[á] v maloobchodných cenách [v cenách ďalšieho predaja – *neoficiálny preklad*] a následných predajných cenách v [Únii]“.

72 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bode 71 napadnutého rozsudku uviedol, že „z článku 11 ods. 10 základného nariadenia vôbec nevyplýva – v rozsahu, v akom sa týka otázky, či ‚clo je náležito vyjadrené v [cenách ďalšieho predaja]‘ –, že len ekvivalent antidumpingového cla by sa mal začleniť do novej ceny ďalšieho predaja popri pôvodne uplatňovanej cene ďalšieho predaja, aby bolo možné dosiahnuť pozitívnu odozvu. Dodatočné clo v porovnaní s bežnými nákladmi, ktoré vzniknú, je totiž ‚náležite vyjadrené‘ len v prípade, ak sa pripočíta k týmto ďalším nákladom. Pokiaľ sa tieto ďalšie náklady zvýšia, ale ceny ďalšieho predaja sa zvýšia menej, v skutočnosti sa totiž clo pripočíta len čiastočne alebo sa vôbec nepripočíta k týmto ďalším nákladom, aj keď sa ekvivalent cla pripočítal k pôvodne používanej cene ďalšieho predaja“.

73 V bodoch 72 až 74 tohto rozsudku Všeobecný súd vysvetlil dôvody, pre ktoré sa domnieval, že zvýšenie cien ďalšieho predaja predmetného výrobku v Únii o viac ako 100 % medzi pôvodným prešetrovaním a štvrtým obdobím prešetrovania náhrady, na ktoré poukázala odvolateľka, samo osebe nepostačuje na preukázanie toho, že antidumpingové clo bolo v plnej miere vyjadrené v týchto cenách, pričom najmä uviedol, že „stačí…, že výrobné náklady vzrástli viac než uplatňované ceny, aby tieto ceny riadne neodrážali antidumpingové clo vzhľadom na vývoj výrobných nákladov. To sa *a priori* preukázalo na základe skutočnosti, na ktorú poukazuje Komisia, že v 99 % prípadov neboli výrobné náklady vrátane antidumpingového cla pokryté cenami ďalšieho predaja v Únii počas štvrtého obdobia prešetrovania náhrady“.

74 Vzhľadom na tieto skutočnosti Všeobecný súd v bode 75 uvedeného rozsudku zastával názor, že Komisia správne odpočítala antidumpingové clo od ceny ďalšieho predaja prvému nezávislému kupujúcemu v Únii, aby vypočítala vytvorenú vývoznú cenu predmetných výrobkov, pokiaľ ide o štvrté obdobie prešetrovania náhrady, keďže odvolateľka nepreukázala, že toto clo bolo náležite vyjadrené v prvej z týchto cien.

75 V prvom rade treba konštatovať, že keďže sa body 72 až 75 napadnutého rozsudku, ktoré odvolateľka ako jediné spochybňuje v rámci prvej časti druhého odvolacieho dôvodu, týkajú len štvrtého obdobia prešetrovania náhrady, argumentácia odvolateľky, pokiaľ ide o tretie obdobie prešetrovania náhrady, je neúčinná.

76 Ďalej treba zamietnuť ako neprípustné tvrdenia odvolateľky uvedené v bodoch 66 a 68 tohto rozsudku, keďže na jednej strane, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 82 a 83 svojich návrhov, majú za cieľ spochybniť čisto skutkové posúdenia vykonané Všeobecným súdom v bodoch 72 až 75 napadnutého rozsudku. Podľa judikatúry Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. marca 2020, Larko/Komisia, C-244/18 P, EU:C:2020:238, bod 25 a citovanú judikatúru), Súdnemu dvoru neprináleží, aby v rámci odvolania spochybnil takéto posúdenia s výnimkou skreslenia dôkazných prostriedkov v spise, ktoré sa v prejednávanej veci neuvádza.

77 Na druhej strane treba poznamenať, že skutočnosti uvádzané odvolateľkou v tomto rámci neobsahujú žiadnu právnu argumentáciu, ktorá by preukazovala, v čom sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Tieto rozvinuté úvahy teda nezodpovedajú požiadavkám judikatúry, podľa ktorých odvolanie musí presne uviesť napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa žiada, ako aj právne tvrdenia, ktoré osobitným spôsobom podporujú tento návrh (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2013, Wam Industriale/Komisia, C-560/12 P, neuverejnený, EU:C:2013:726, bod 42).

78 Okrem toho treba konštatovať, že odvolateľka nepredložila ani právnu argumentáciu, ktorá by preukazovala, v čom sa prístup Všeobecného súdu v sporných bodoch napadnutého rozsudku v rámci prvej časti druhého odvolacieho dôvodu odklonil od ustanovení základného nariadenia uvedených v bode 67 tohto rozsudku alebo od bodu 4.1 písm. b) oznámenia Komisie o náhrade antidumpingových ciel.

79 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti RFA, podľa ktorého tento prístup Všeobecného súdu je v podstate v rozpore so skoršou rozhodovacou praxou inštitúcií, stačí uviesť, že v súlade s ustálenou judikatúrou sa otázka vyjadrenia antidumpingového cla v cenách ďalšieho predaja a následných predajných cenách v Únii posudzuje len v rámci článku 11 ods. 10 základného nariadenia a nie s ohľadom na údajnú skoršiu rozhodovaciu prax Rady alebo Komisie (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, bod 136, ako aj citovanú judikatúru).

80 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti treba prvú časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako čiastočne neprípustnú a čiastočne neúčinnú.

O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu založenej na tom, že Všeobecný súd nesprávne obmedzil rozsah dôkazov požadovaných podľa článku 11 ods. 10 základného nariadenia iba na údaje týkajúce sa ceny „s dodaním clo platené“

– Argumentácia účastníkov konania

81 V druhej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu RFA vytýka Všeobecnému súdu, že sa v bodoch 77 a 78 napadnutého rozsudku domnieval, že údaje „s dodaním clo platené“ boli jedinými údajmi, ktoré mohli potvrdiť, že ceny ďalšieho predaja predmetných výrobkov v Únii zahŕňali antidumpingové clo,

čím obmedzil rozsah prípustných dôkazov podľa článku 11 ods. 10 základného nariadenia. Okrem toho odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že tento rozhodol, že údaje, ktoré mu poskytla, založené na cenách „zo závodu“ a „cif“, boli neúplné, a teda nepoužiteľné.

82 Podľa spoločnosti RFA prináleží Komisii, aby na základe právneho kritéria, ktoré stanovila v bode 4.1 písm. b) oznámenia o náhrade antidumpingových ciel, overila a potvrdila, či zvýšenie cien ďalšieho predaja v Únii, ku ktorému došlo medzi pôvodným prešetrovaním a tretím a štvrtým obdobím prešetrovania náhrady, riadne zahŕňalo antidumpingové clo. V tejto súvislosti pripomína judikatúru, podľa ktorej je Komisia viazaná takým oznámením, pokiaľ sa neodchyľuje od pravidiel vyššej právnej sily (rozsudky z 28. januára 1992, Soba, C-266/90, EU:C:1992:36, bod 19, a z 2. decembra 2010, Holland Malt/Komisia, C-464/09, EU:C:2010:733, bod 47).

83 Jedinou požiadavkou, ktorú musí odvolateľka v jej postavení žiadateľa o náhradu antidumpingového cla splniť, je teda predložiť nezvratné dôkazy preukazujúce zmenu správania sa v oblasti cien voči nezávislým zákazníkom na trhu Únie v dôsledku uloženia týchto ciel. Okrem toho pri neexistencii údajov v tomto zmysle v uplatniteľných právnych predpisoch nie je rozhodujúce, či tieto dôkazy boli poskytnuté na základe cien „s dodaním clo platené“, „zo závodu“ alebo „cif“.

84 V tejto súvislosti RFA spresňuje, že Komisii poskytla celý rad nezvratných dôkazov, ktoré dokumentovali vývoj jej cien, stanovených ako „zo závodu“ a „cif“ na hranici Únie od pôvodného prešetrovania až do štvrtého obdobia prešetrovania náhrady. Tieto ceny boli stanovené na základe skutočných cien „s dodaním clo platené“ a zahŕňali sumu zodpovedajúcu antidumpingovému clu. Údaje poskytnuté odvolateľkou ukázali zvýšenie ceny ďalšieho predaja o 193 % vo fáze „zo závodu“ a o 142 % vo fáze „cif“ v porovnaní s obdobím pôvodného prešetrovania. Toto zvýšenie však pokrýva tak antidumpingové clo vo výške 22,7 %, ako aj zvýšenie nákladov na výrobu predmetných výrobkov o 100 %, na ktoré poukázala Komisia za rovnaké obdobia.

85 RFA v rámci svojej repliky dodáva, že má ťažkosti pochopiť dôvody, pre ktoré sa Komisia domnieva, že len ceny „s dodaním clo platené“ sú cenami na hranici Únie, zatiaľ čo v sporných rozhodnutiach Komisia uviedla, že ceny „zo závodu“ a „cif“ predstavujú tiež takéto ceny. Toto posúdenie potvrdzujú úvahy uvedené Všeobecným súdom v bode 24 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „pokiaľ ide o stanovenie vývoznej ceny, Komisia uviedla, že táto cena musí byť *in fine* upravená aj na úrovni ‚zo závodu‘, aby bolo možné primerané porovnanie s normálnou hodnotou. Komisia pripomenula, že odvolateľka je podnikom prepojeným so spoločnosťami CHEMK a KF a že v dôsledku toho je na to, aby sa dosiahla spoľahlivá vývozná cena, podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia potrebné túto cenu vytvoriť na základe ceny prvého ďalšieho predaja nezávislému kupujúcemu v Únii. Komisia poznamenala, že v prejednávanej veci ide väčšinou o cenu „s dodaním clo platené“, teda všetky náklady pri dodaní do miesta dodania znáša predávajúci (odvolateľka uplatňovala takýto druh ceny v 79 % prípadov počas tretieho obdobia prešetrovania náhrady a 89 % prípadov počas štvrtého obdobia). Komisia tiež pripomenula, že vývoznou cenou bola cena na hranici Únie, ktorá obvykle zodpovedá cene ‚cif‘, to znamená so zahrnutím všetkých nákladov vynaložených pred prechodom hranice do ceny“.

86 Komisia zastáva názor, že druhá časť druhého odvolacieho dôvodu je nedôvodná.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

87 Ako bolo uvedené v bode 71 tohto rozsudku, v článku 11 ods. 10 základného nariadenia normotvorca Únie stanovil možnosť neodpočítať antidumpingové clo od vytvorenej vývoznej ceny, pokiaľ žiadateľ o náhradu predloží „nezvratné dôkazy“, ktoré preukazujú, že toto clo je náležite vyjadrené v cenách ďalšieho predaja a následných predajných cenách v Únii.

88 V tejto súvislosti, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 92 svojich návrhov, dôkaz o vyjadrení antidumpingových ciel v cenách ďalšieho predaja a následných predajných cenách v Únii môže byť, pod podmienkou, že je „nezvratný“, poskytnutý akýmkoľvek spôsobom.

89 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bode 77 napadnutého rozsudku po tom, čo spresnil, že posúdenie vyjadrenia antidumpingového cla v cene ďalšieho predaja v Únii sa malo vykonať na úrovni obchodovania po zaplatení tohto cla, teda na úrovni, na ktorej cena zohľadňuje dodatočné náklady v porovnaní s nákladmi zohľadnenými na úrovni cien „zo závodu“ alebo „cif“, poznamenal, že v rámci posúdenia cien ďalšieho predaja v Únii vykonaného v kontexte článku 11 ods. 10 základného nariadenia mala Komisia tieto ceny analyzovať so zohľadnením všetkých nákladov vynaložených pred týmto ďalším predajom. Podľa Všeobecného súdu totiž „analýza cien stanovených na úrovni cien ‚zo závodu‘ alebo ‚cif‘, aj keby sa k týmto cenám umelo pripočítalo antidumpingové clo, k čomu došlo podľa názoru žalobkyne, teda bez zohľadnenia určitých nákladov vynaložených pred týmto ďalším predajom, by nebola koherentná“.

90 V uvedenom bode dodal, že v rámci tohto posúdenia bolo nevyhnutné overiť, či dôkazy predložené dotknutým dovozcom preukazovali, že cena skutočne zaplatená prvými nezávislými kupujúcimi v Únii počas posudzovaného obdobia náležite vyjadrovala antidumpingové clo. V prejednávanej veci bolo toto overenie uľahčené z dôvodu, že RFA predávala dotknutý výrobok prevažne na základe cien „s dodaním clo platené“, ktoré zahŕňali všetky náklady vynaložené pred dodaním.

91 Vzhľadom na tieto skutočnosti Všeobecný súd v bode 78 napadnutého rozsudku v podstate konštatoval, že na účely splnenia požiadaviek týkajúcich sa dôkazného bremena prináležiaceho odvolateľke podľa článku 11 ods. 10 základného nariadenia nestačí, aby sa odvolateľka opierala len o vývoj cien uplatňovaných na úrovni „zo závodu“ alebo „cif“, hoci aj zvýšených o antidumpingové clo, na odôvodnenie toho, že počas tretieho obdobia prešetrovania náhrady vyjadrila antidumpingové clá vo svojich cenách ďalšieho predaja v Únii. Na tento účel mala predložiť dôkazy, ktoré by preukazovali, že ceny ‚s dodaním clo platené‘, ktoré uplatňovala počas uvedeného obdobia, zahŕňali všetky náklady, ktoré jej vznikli, vrátane antidumpingového cla, čo však neurobila. Komisia sa teda nedopustila nesprávneho posúdenia, keď na účely výpočtu vývoznej ceny vytvorenej pre tretie obdobie prešetrovania náhrady odpočítala antidumpingové clo od ceny ďalšieho predaja prvému nezávislému kupujúcemu v Únii.

92 V prvom rade treba konštatovať, že keďže sa body 77 až 78 napadnutého rozsudku, ktoré odvolateľka ako jediné spochybňuje v rámci druhej časti druhého odvolacieho dôvodu, týkajú len tretieho obdobia prešetrovania náhrady, argumentácia odvolateľky, pokiaľ ide o štvrté obdobie prešetrovania náhrady, je neúčinná.

93 Ďalej treba spresniť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, článok 11 ods. 10 základného nariadenia ukladá dôkazné bremeno účastníkovi, ktorý žiada o náhradu, pričom Komisia musí na základe tohto ustanovenia vykonať len preskúmanie obsahu dôkazov predložených týmto účastníkom konania, ako aj overenia, na ktorých sa toto preskúmanie zakladá, s cieľom určiť, či tento účastník dostatočne a nezvratným spôsobom preukázal, že antidumpingové clo bolo náležite vyjadrené v cene ďalšieho predaja v Únii.

94 Okrem toho treba konštatovať, že odkazom na prídavné meno „nezvratný“ v článku 11 ods. 10 základného nariadenia mal normotvorca Únie v úmysle uložiť v rámci tohto ustanovenia ešte vyššiu úroveň dôkazného bremena, než aká je všeobecne stanovená v rámci základného nariadenia. Tento výklad potvrdzuje bod 4.1 písm. b) oznámenia Komisie o náhrade antidumpingových ciel v rozsahu, v akom vyžaduje, aby účastník konania, ktorý žiada o náhradu, poskytol „presvedčivý dôkaz“, že antidumpingové clo sa náležite premietlo do cien ďalšieho predaja a následných predajných cien v Únii.

95 V prejednávanej veci sa Komisia po preskúmaní všetkých dôkazov predložených odvolateľkou domnievala, že nepreukazujú nezvratným spôsobom v zmysle článku 11 ods. 10 základného nariadenia v spojení s bodom 4.1 písm. b) oznámenia Komisie o náhrade antidumpingových ciel, že antidumpingové clo bolo náležite a nepochybne vyjadrené v cenách ďalšieho predaja v Únii. V spochybnených bodoch napadnutého rozsudku dospel Všeobecný súd k tomu istému záveru po tom, čo vykonal svoje vlastné posúdenie dôkazov predložených odvolateľkou.

96 Treba sa teda domnievať, že tvrdenie spoločnosti RFA, podľa ktorého Všeobecný súd obmedzil rozsah dôkazov prípustných podľa článku 11 ods. 10 základného nariadenia iba na údaje týkajúce sa cien „s dodaním clo platené“, vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku.

97 Toto tvrdenie sa preto musí zamietnuť ako nedôvodné.

98 To isté platí pre tvrdenia spoločnosti RFA uvedené v bodoch 82 a 83 tohto rozsudku, ktorými odvolateľka v podstate kritizuje spôsob, akým Všeobecný súd uplatnil pravidlá týkajúce sa rozdelenia dôkazného bremena podľa článku 11 ods. 10 základného nariadenia, keďže ako bolo zdôraznené v bode 93 tohto rozsudku, znášala podstatnú časť dôkazného bremena v zmysle tohto ustanovenia. Odvolateľka sa teda nesprávne domnieva, že jej prislúchalo len predložiť dôkazy preukazujúce zmenu správania sa v oblasti cien dotknutých výrobkov voči nezávislým zákazníkom Únie v nadväznosti na uloženie antidumpingového cla.

99 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti RFA, podľa ktorého z bodu 24 napadnutého rozsudku vyplýva, že Komisia v sporných rozhodnutiach pripustila, že ceny „zo závodu“ a „cif“ predstavovali podobne ako ceny „s dodaním clo platené“ ceny na hranici Únie, stačí konštatovať, že tento bod sa netýka otázky vyjadrenia antidumpingového cla v cene ďalšieho predaja v Únii, ale otázky týkajúcej sa úprav, ktoré treba vykonať podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia, na účely zabezpečenia spravodlivého porovnania medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou. Ako však Všeobecný súd v podstate uviedol v bode 77 napadnutého rozsudku, takéto úpravy nie sú v rámci posúdení vykonaných na základe článku 11 ods. 10 základného nariadenia relevantné.

100 Toto tvrdenie odvolateľky preto treba zamietnuť ako nedôvodné.

101 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zamietnuť druhú časť druhého odvolacieho dôvodu ako čiastočne neúčinnú a čiastočne nedôvodnú. V dôsledku toho sa musí zamietnuť druhý odvolací dôvod v celom rozsahu.

102 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie musí byť zamietnuté.

O trovách

103 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania.

104 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

105 Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľku na náhradu trov konania a tá nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. RFA International LP je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy